

WIADOMOŚCI PARAFJANE

PARAFJA STARY SIELEC w SOSNOWCU

Porządek nabożeństw.

Niedziela Palmowa dnia 14 kwietnia.

Godz. 7 Prymarja — ks. L. Stasiński, — czytanie Pasji — ks. Wł. Mach.

Godz. 9 Msza św. ks. Wł. Mach, — czytanie Pasji — ks. L. Stasiński.

Godz. 11 Suma ks. Wł. Mach, czytanie Pasji — ks. L. Stasiński.

Godz. 16 Gorzkie Żale — ks. Wł. Mach, VI kazanie pasyjne na temat: Szła Matka Jezusowa — ks. L. Stasiński.

Wielki Czwartek.

Godz. 9 Msza św. i ceremonje Wielko-Czwartkowe.

Wielki Piątek.

Godz. 8 Ceremonje Wielko-Piątkowe.

Godz. 16 Droga Krzyżowa, Gorzkie Żale. VII kazanie pasyjne na temat: Ukrzyżowany Chrystus — ks. L. Stasiński.

Wielka Sobota.

Godz. 7 Ceremonje Wielko-Sobotnie.

Gońcimy prosimy Drogich Parafjan, aby brali liczny udział w rzetelnych ceremonjach Wielko-tygodniowych, oraz adorowali P. Jezusa w Ciemnicy i w Grobie. W Wielki Czwartek od godziny 23—24 Członkowie Straży Honorowej i Adoracji Nocnej odprawiają z ks. Dyrektorem Godzinę świętą, w czasie której odbędzie się rozmyślanie. W Wielki Piątek Godzina święta dla Krucjaty Euch. odprawi się od godz. 14—15, dla Straży Honorowej od godz. 15—16. W nocy z Wielkiego Piątku na Wielką Sobotę i z Wielkiej Soboty na Wielką Niedzielę będzie trwać przy Grobie P. Jezusa Adoracja. Prosimy Meżów i Kawalerów, aby adoracją-czuwaniem okazali swoją miłość i wdzięczność dla Chrystusa Pana.

W Wielką Sobotę święcenie pokarmów odbywać się będzie o każdej pełnej godzinie, to znaczy 9, 10, 11 itd. aż do 20.

Od południa Wielkiej Soboty można spożywać pokarmy mięsne.

Dnia 15, 16 i 17 od godz. 18 spowiedź.

Miłą pamiątką uroczystości weselej jest fotografia ślubna.

Zakład nowoczesnej fotografii

T. TKACZ

Sosnowiec, ul. Stalecka 20.

Ojciec Piotr Wilk-Witostawski

Starobolskie „Bóg zapłać“ składa Najczcigodniejszemu Misjonarzowi za przeprowadzenie rekolekcji
PROBOSZCZ KS. WŁ. MACH

Ceremonje Wielkiego Tygodnia.

Niedziela Palmowa

bierze swoją nazwę od poświęcenia palm, czyli gałązek wierzbowych w kwiecie, na pamiątkę owych palmowych gałązek, którymi ścielono drogę Zbawicielowi wjeżdżającemu do Jerozolimy. Przed sumą kapłan przybrany w kapę fioletową śpiewa cały szereg modlitw, prefacje i poświęca palmy. Następuje po poświęceniu wrzuszająca procesja naokoło kościoła. Na czele pochodu niosą krzyż. Krzyż teraz pierwszą odgrywa rolę. Procesje zatrzymuje zamknięta brama kościelna. Dopiero za uderzeniem drzewcem dolnym krzyża w bramę, brama się otwiera i procesja wchodzi do wnętrza świątyni. Znaczenie symboliczne tej procesji jest następujące: cała ludzkość idzie ku niebu. Niestety niebo wskutek grzechu pierworodnego zostało zamknięte. Chrystus przychodzi na ziemię i krzyżem swoim swą męką otwiera dla ludzi niebo. Zamiast kazania kapłan z ambony czyta po polsku opis Męki Pańskiej według Ewangelji św. Mateusza.

Wielki Czwartek.

W kościele odprawia się jedna tylko Msza św., na której cała parafia z proboszczem na czele czuje się jedną rodziną, z jednego ołtarza przyjmuje Komunię św. W czasie „Gloria“ dzwonią wszystkie dzwony i gra organ, poczem nie słychać już aż do Wielkiej Soboty. Zamiast dzwonek, na znak żałoby, używa się kołatek drewnianych. Na tej Mszy św. konsekruje się trzy duże Hostje: jedna dla kapłana celebrującego, druga na jutrzejszą Liturgję Przedświetną, trzecia do Grobu Pańskiego. Odbywa się wspólna Komunia św. kapłanów i wiernych.

Po Mszy św. przy śpiewie „Pange lingua“ zanoszą Najświętszy Sakrament w procesji do ciemnicy, na uczczenie P. Jezusa wtrąconego tej nocy do więzienia. Następują zaraz Nieszpory w ciemnicy odmawiane przez księży, oraz mycie ołtarzy na pamiątkę odarcia z szat P. Jezusa.

Wielki Piątek.

W dzień największej żałoby kolor szat czarny. Adoracja krzyża stanowi najbardziej wrzuszający obrzęd. Kapłan z wolna odsłania krzyż z czarnej krepy, śpiewając trzykrotnie: „Oto drzewo krzyża, na którym zawisło zbawienie świata“. Położony krzyż kapłan i lud po trzecim przyklęknieniu całuje pokornie rany Ukrzyżowanego. W czasie adoracji krzyża lud śpiewa: „Ludu mój ludu“.

Przynosi się potem procesjonalnie Najśw. Sakrament z ciemnicy i zaczyna się tak zwana Msza Przedświetna. Nie jest to właściwa Msza św., lecz Komunia kapłana. Charakterystyczne jest podniesienie Hostji św. do adoracji jedną ręką tylko, na znak, że nie ofiaruję, lecz tylko komunikuję z wczorajszej Ofiary. Po Komunji są nieszpory recytowane i kapłan w procesji odnosi Najśw. Sakrament w monstracji okrytej białym welonem do grobu. Każdy pobożny parafjanin poczuwa się do obowiązku adorować P. Jezusa w grobie przez Wielki Piątek i W. Sobotę.

Wielka Sobota.

Ceremonje są bardzo długie. Rozpoczynają się poświęceniem ognia na cmentarzu, który przypomina

łaskę Jezusową rozpalającą dusze ludzkie. Zaraz po poświęceniu ognia poświęca kapłan 5 ziarn kadzidła, przeznaczonych do Paschału. Wchodząc do kościoła zapala się kolejno 3 świece przymocowane do trojkąta. Czcą się w tym obrzędzie Trójcę Przen., objawioną nam przez Jezusa Chrystusa. Potem wbija się do parschału 5 ziarn poświęconego kadzidła w kształcie krzyża, przedstawiających 5 ran P. Jezusa.

Następuje potem ceremonia poświęcenia wody, w czasie której kapłan ręką rozlewa wodę na cztery strony świata, aby wskazać, że wszystkie narody powołane są do Kościoła. Trzykroć zanurza się paschał w wodzie, na znak chrztu P. Jezusa w rzece Jordanie. Osobno do wody przeznaczonej do chrztu wlewa się olej Katechumenów.

Obrzędy kończą się Mszą św., która ma charakter radosny. Na „Gloria“ odzywają się wszystkie dzwony i organy. *Iksstasin.*

Nowenna do św. Antoniego.

Od wtorku 16 kwietnia rozpocznie się w naszym kościele uroczysta nowenna do św. Antoniego, która odprawiać się będzie przez 9 wtorków o godz. 7 rano. Cześć i nabożeństwo do św. Antoniego w naszej parafji ustawicznie wzrasta. Wiele osób uciekając się w swych prośbach do wstawiennictwa św. Antoniego zostało wysłuchanych. Liczne kartki wrzucane do puszki i odczytywane w pierwsze wtorki miesiąca świadczą o tem. Niezliczone są potrzeby ludzkie, co do duszy i ciała. Wielki i miłosierny Bóg dał nam za patrona św. Antoniego, którego wstawiennictwo jest potężne u Boga.

W czasie wojny rosyjsko-japońskiej 300 mężczyzn z parafji Koziegłównki zostało wezwanych na wojnę. Wstrząsające było pożegnanie owych mężów i ojców przez żony i dzieci. Ponieważ w tej parafji wszyscy mają wielkie nabożeństwo do św. Antoniego, przeto wszyscy wypowiedali się i z cudownym obrazkiem św. Antoniego poszli do Mandzurji na plac boju i ani jeden z nich nie zginął. Wszyscy wrócili szczęśliwie do domów.

Oby i mieszkańcy naszej parafji ukochali swego wielkiego Cudotwórcę, św. Antoniego. Liczny udział w nowennie niechaj będzie tego dowodem.

Jeszcze nam się ani się śni umierać.

Ks. Abel opowiada ciekawe zdarzenie. W Kremsier dawał rekolekcje dla uczniów gimnazjalnych

mieszkających w zakładzie. Po rekolekcjach uczniowie opowiadali nawzajem swoje wrażenie odniesione z rekolekcji. Pewien uczeń z piątej klasy powiedział: „Nauki o śmierci mogło nie być. Jeszcze nam się ani się śni umierać“.

Nazajutrz zgłosił się jeden z uczniów wychowanków do zakładowej lecznicy, skarżąc się na ból głowy. Nic groźnego. Kazano mu położyć się do łóżka. Tuziego dnia pielęgniarka przed południem przyszła z talerzem rosolu, lecz o zgrozo, zauważyła, że chłopiec jakby konał. Więc woła:

— Na Boga! Natychmiast księdza!

— Dobrze, ale spowiadać się nie potrzebuję, bo przed kilku dniami odprawiłem dobrą spowiedź generalną. Proszę pokłonić się odemnie ks. Ablowi.

Nadszedł ksiądz, ale chory stracił już przytomność, a życie swe zakończył podczas Namaszczenia Olejami świętymi. Był to ten sam piątklasista, który przed paru dniami zaręczał:

— Nikomu z nas ani się śni umierać. Naukę o śmierci można było darować.

Czy i mnie również ani się śni umierać?

A gdyby P. Bóg zechciał mnie już odwołać z tego świata, czy gotów jestem stanąć przed Nim i zdać rachunek?

Podczas W. Postu wzywa każdego z nas Kościół, by się z Bogiem pojednał szczerze przez gruntowną spowiedź. Czyś już tego dokonał?

Nie lekceważ sobie grzechów powszednich.

Syn jednego kowala, dla zabicia czasu, wbijał gwoździe do drzwi prowadzących do kuźni. Ojciec jego upomina go życzliwie, aby zaniechał tej zabawy. Chłopiec atoli odpowiada: „Tatusiu, przecież to drobniak, resztką gwoździ te można z powrotem powymować“.

Wkrótce, gdy całe drzwi zostały zabite gwoździami, zaczął je z powrotem wymować obcęgami, spozstrzega jednak ze zgrozą, że drzwi po wyjęciu wszystkich gwoździ stają się bezużyteczne.

Powtórnie zabiera głos ojciec. „Dziecko moje, widzisz naocznie jaki skutek spowodowały twoje błachostki. Błagam cię jednak o jedno, aby nauka nie poszła w las. Nie pożaluję pieniędzy na wstawienie nowych drzwi. Pamiętaj atoli, że to samo stanie się z duszą twoją, jeśli wystrzeżać się będziesz zbrodni, a zlekceważysz sobie uchybienia i grzechy powszednie“.

Komunikaty.

W niedzielę Wielkanocną chrzty. Za rodziców chrzestnych mogą być te osoby tylko, które były u wielkanocnej spowiedzi. Przed chrztem należy dziecko zapisać w kancelarji parafjalnej, gdzie zostanie wydany kwit. Bez kwitu dziecka chrzcić się nie będzie. Matki niechaj pamiętają o wywodzie.

W drugi dzień świąt śluby. Formalności ślubne należy wcześniej załatwić w kancelarji parafjalnej, gdzie zostanie wydany osobom zainteresowanym kwit. Kwit oddaje się kościelnemu w zakrystji przed ślubem. Za druchny i družbów brać wolno tylko katolików spełniających praktyki religijne i cieszące się dobrą opinią. W kościele zabrania się surowo nowożeńcom składać życzenia. Nowożeńcy, nie wydawajcie pieniędzy na zbyt kosztowne stroje i huczne przyjęcie. Pieniądze przydadzą się Wam na później. Za przyjęcie gości często odpłacają się plotką i obmową.

Jeśli kto ma intencje ofiarowania kwiatów do Grobu P. Jezusa, zechce w niedzielę palmową powiadomić kościelnego lub p. Oglódkową.

Właściciele kanarków pięknie śpiewających proszeni są zaofiarowania ich do Grobu.

Prenumeratory gazet jeśli zamierzają przestać brać gazetę, winni wypowiedzieć na jeden miesiąc napiśód.

Członków Straży Honorowej uprasza się o wpłacanie miesięcznych ofiar w biurze parafjalnym. Biuro parafjalne jest czynne w czwartki, piątki i soboty od godz. 8 — 10 i 15 — 18; w niedzielę po każdym nabożeństwie.

Zapowiedzi III.

Franciszek Kamach, k. z Bielska z Marją Adamiem, p. z Sielca; Eugenjusz Pawłowski, k. z Anielą Wróblówną, p. oboje z Sielca; Zenon Lebek, k. z Marjanną Noszczyńską; Józef Radziwołek, k. z Weroniką Drózdówną, p.; Wacław Koza, k. z Józefą Głowacką, p.; Eugenjusz Bargieła, k. z Zofją Woźniakówną, p.; Stanisław Muryś, k. z Władysławą Ziolkowską, p.; Władysław Mierzwiński, k. z Sielca z Klotyldą Wolską, p. z Dandówki par. Zagórze

Zapowiedzi II.

Władysław Czerwik, k. Zenobją Wójcikówną, p.; Józef Ziębowski, k. z Stanisławą Tyszkiewicz, p.; Tomasz Trzankowski, wdow. z Nowego Sielca z Walerją Magiera, p.; Leon Dudała, k. z Heleną Kozłówną, p.; Czesław Ryczko, k. z Leokadją Wygasiówną, p.

Zmarli od 24.III. do 7.IV.

Julia Paszyk lat 72; Agnieszka Noszczyk 1. 67; Agnieszka Kopemacka 1. 87; Stanisław Mołęda 5 mies.; Józef Tygielski 1. 86; Stanisława Sadowska 1. 25; Agnieszka Sagan 1. 85; Franciszek Jelonek 1. 86.

Niech odpoczywają w pokoju.